

28

**Besluit van 21 januari 1977, houdende wijziging
van het Vleeskeuringsbesluit (Stb. 1957, 29)**

Wij Juliana, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz., enz., enz.

Op de voordracht van de Staatssecretaris van Volksgezondheid en Milieuhygiëne van 28 oktober 1976, DG Vgz/VA, Nr. 62312;

Gelet op artikel 18, tweede lid, van de Vleeskeuringswet (Stb. 1919, 524);

De Raad van State gehoord (advies van 10 november 1976, No. 20);

Gezien het nader rapport van de Staatssecretaris van Volksgezondheid en Milieuhygiëne van 13 januari 1977, DG Vgz/VA, Nr. 62819;

Hebben goedgevonden en verstaan:

Artikel I

Het Vleeskeuringsbesluit (Stb. 1957, 29)¹ wordt gewijzigd als volgt:

A

In artikel 8, tweede lid, wordt na «Israëlieten» ingevoegd «of door Islamieten» en in plaats van «volgens Israëlitische ritus» gelezen: «volgens de Israëlitische of volgens de Islamitische ritus».

B

– In de aanhef van artikel 11 wordt achter «volgens de Israëlitische ritus» ingevoegd «of volgens de Islamitische ritus».

– In onderdeel a wordt in plaats van «overeenkomstig de door of namens de keuringsdierenarts te geven aanwijzingen» gelezen: «in aanwezigheid van de keuringsdierenarts of de keurmeester van vee en vlees en overeenkomstig de door deze te geven aanwijzingen».

– Aan het slot van onderdeel e vervalt het leesteken en wordt toegevoegd: «in aanwezigheid van de keuringsdierenarts of keurmeester van vee en vlees en overeenkomstig de door deze gegeven aanwijzingen.».

C

Artikel 12 wordt gewijzigd als volgt:

– In het eerste lid wordt achter «volgens de Israëlitische ritus» ingevoegd: «of volgens de Islamitische ritus» en wordt in plaats van «aan te wijzen openbare slachthuizen» gelezen: «aan te wijzen slachthuizen».

– Het tweede lid wordt gelezen:
«2. Een aanwijzing als bedoeld in het eerste lid vindt plaats
a. indien het betreft het slachten volgens de Israëlitische ritus: op verzoek van de opperrabbin of diens plaatsvervanger, die ter zake kan worden geacht de Israëlitische gemeenschap in Nederland te vertegenwoordigen,
b. indien het betreft het slachten volgens de Islamitische ritus: op verzoek van één of meer organisaties, die geacht kunnen worden alle of een bepaalde groep Islamieten in Nederland te vertegenwoordigen,
doch slechts, indien en voor zover in het desbetreffende verzoek, ten genoegen van Onze Minister, wordt aangetoond, dat in een bepaald deel van het land, hetwelk van het aan te wijzen slachthuis uit pleegt te worden bediend, behoefte bestaat aan vlees, afkomstig van volgens de desbetreffende ritus geslachte slachtdieren.».

– Het derde lid wordt gelezen:
«3. De hoofdinspecteur stelt in overleg met het aangewezen slachthuis en
a. voor zover het betreft de behoefte aan vlees, afkomstig van volgens de Israëlitische ritus geslachte slachtdieren: in overleg met de opperrabbin of diens plaatsvervanger, of
b. voor zover het betreft de behoefte aan vlees, afkomstig van volgens de Islamitische ritus geslachte slachtdieren: in overleg met de in het tweede lid, onder b, bedoelde organisatie of organisaties
het aantal wekelijks per slachthuis ritueel te slachten slachtdieren vast, waarmede in de bedoelde behoefte aan vlees kan worden voorzien.».

– De eerste volzin van het vierde lid wordt gelezen:
"Ritueel slachten mag slechts geschieden
a. voor zover het betreft het slachten volgens de Israëlitische ritus: door personen die daartoe door de opperrabbin of diens plaatsvervanger zijn gemachtigd, en
b. voor zover het betreft het slachten volgens de Islamitische ritus: door personen die daartoe door de in het tweede lid, onder b, bedoelde organisatie of organisaties zijn aangewezen, mits die personen daarvan door een schriftelijk bewijs aan de keuringsdierenarts hebben doen blijken.».

D

Artikel 17a vervalt.

Artikel II

Dit besluit treedt in werking met ingang van 1 februari 1977.

Lasten en bevelen, dat dit besluit met de daarbij behorende nota van toelichting in het Staatsblad zal worden geplaatst en dat daarvan afschrift zal worden gezonden aan de Raad van State.

Soestdijk, 21 januari 1977

Juliana

De Staatssecretaris van Volksgezondheid en Milieuhygiëne,
Hendriks

Uitgegeven de achtentwintigste januari 1977

De Minister van Justitie,
Van Agt

¹ Laatstelijk gewijzigd bij besluit van 5 december 1975 (Stb. 661).

NOTA VAN TOELICHTING

Krachtens artikel 18, tweede lid, van de Vleeskeuringswet zijn in het Vleeskeuringsbesluit (Stb. 1957, 29) voorschriften opgenomen omtrent de wijze, waarop slachtdieren mogen worden geslacht. Voor het slachten volgens de Israëlitische ritus zijn daarbij afwijkende regels gesteld, waarbij onder meer de aan het slachten voorafgaande bedwelming van het slachtdier niet is voorgeschreven.

Door Moslim-organisaties hier te lande wordt er al enige tijd op aangedrongen om in het Vleeskeuringsbesluit een regeling op te nemen voor het slachten volgens de Islamitische ritus, hetgeen eveneens neerkomt op het slachten van slachtdieren zonder voorafgaande bedwelming. Deze organisaties ervaren de situatie hier te lande als discriminerend, nu met betrekking tot het slachten volgens de Israëlitische ritus wel afwijkende regels zijn gesteld.

In afwachting van de totstandkoming van een regeling als bedoeld werd vorig jaar een voorlopige regeling getroffen in artikel 17a van het Vleeskeuringsbesluit. Het onderhavige besluit strekt ertoe thans tot een definitieve regeling te komen.

Hoewel het slachten van onbedwelmdde slachtdieren voor organisaties van dierenbescherming moeilijk te aanvaarden is, kan men volgens deskundigen niet zonder meer stellen dat het onbedwelmd slachten dierenkwelling zou opleveren. Het is hierbij wel een vereiste, dat de benodigde handelingen geschieden door personen, die daarin ervaring hebben en voor het toebrengen van de halssnede gebruik maken van een scherp mes. In verband daarmee is het onderwerpelijke besluit zodanig aangepast dat de aanwezigheid van de met de keuring belaste dierenarts of keurmeester bij de desbetreffende handelingen met zoveel woorden is voorgeschreven en ter zake van het toebrengen van de halssnede aanwijzingen kunnen worden gegeven (artikel 11, onder a en e). Wettelijke regeling als de onderhavige kan er tevens toe leiden, dat het clandestien slachten volgens de Islamitische ritus – dat herhaaldelijk voorkomt – kan worden teruggedrongen. Dit laatste levert grote bezwaren op uit een oogpunt van volksgezondheid – het vlees wordt immers niet gekeurd – alsook uit een oogpunt van de milieuhygiëne. Bovendien bestaat er bij de clandestiene slachtingen een grote kans dat er inderdaad dierenkwelling plaatsvindt.

In het onderhavige besluit is ervan uitgegaan dat het slachten volgens de Islamitische ritus op dezelfde voet kan worden geregeld als die van het slachten volgens de Israëlitische ritus. Aangezien de Islamitische geloofs-gemeenschap niet hiërarchisch is georganiseerd, wordt in de voorgestelde tekst gesproken van «een of meer organisaties, die geacht kunnen worden alle of een bepaalde groep Islamiëten in Nederland te vertegenwoordigen».

In artikel 12, eerste lid, wordt voorgesteld «openbare slachthuizen» te wijzigen in «slachthuizen». Dit vloeit voort uit het feit dat het aantal Islamiëten in ons land veel groter is dan het aantal Israëliëten en derhalve de behoefte aan vlees van volgens de Islamitische ritus geslachte slachtdieren door meer slachthuizen zal moeten worden opgevangen dan bij de Israëliëten het geval is. Bij gebreke aan openbare slachthuizen zullen daarom ook particuliere slachthuizen voor de onderhavige rituele slachtingen aangewezen moeten worden. Hoeveel slachthuizen, openbare of particuliere, zullen moeten worden aangewezen om aan de behoefte als bedoeld te voldoen is thans nog niet bekend. Hiernaar wordt een onderzoek ingesteld. Uit dit onderzoek zal ook blijken, hoeveel slachtdieren wekelijks ritueel geslacht zullen worden, waarbij aangetekend dient te worden dat voor het jaarlijkse Schapen- of Offerfeest een extra aantal slachtdieren ritueel geslacht zal worden. Bij de vaststelling van het aantal te slachten slachtdieren, bedoeld in artikel 12, derde lid, zal daarmee rekening moeten worden gehouden.

Aangezien voorkomen dient te worden dat het totale aantal in een slachthuis ritueel te slachten dieren niet zou zijn afgestemd op de capaciteit van het betreffende slachthuis en gevaar zou ontstaan voor stagnatie in de normale slachtingen, is in genoemd lid voorzien dat overleg met het betrokken slachthuis wordt gepleegd.

Omdat ten gevolge van de voorgestelde nieuwe regeling geen behoefte meer bestaat aan artikel 17a van het Vleeskeuringsbesluit, dat bij besluit van 5 december 1975 (Stb. 661) ingevoegd werd, kan dit artikel vervallen.

De Staatssecretaris van Volksgezondheid en Milieuhygiëne,
Hendriks